WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK
WEEKBLAD

No. 20 18 MEI 1963
35 CT. - ABONNEES 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

WIE stak er van de week na bijna drie jaar zijn hoofdje bij mij om de deur? Hoe raad je het: Kleine Hiawatha! Ik wist gewoon niet wat ik zag. Hij was nog precies 't zelfde slimme, ondeugende Indiaantje van vroeger. „Hiawatha, wat leuk om je weer 'ns te zien!"

„Ja, oom Donald, mij heel blij zijn u ook weer te zien. Mij, eerlijk gezegd, Duckstad met bewoners boel veel gemist hebben en mij daarom hier naartoe gepeddeld zijn."

„Gepeddeld? Je wilt toch niet beweren, dat je helemaal met de boot bent gekomen?" — „Ja, natuurlijk. Het weer prachtig zijn en mij wel zin hadden in boottochtje."

„Hoe gaat het met Zilverslang? Heb je haar niet meegenomen?" — „Gmf, Zilverslang! Zij meisje zijn en zo'n lange reis niet maken kunnen. Zij daar te zwak voor zijn. Nee, mij Zilverslang bij vader in tent gelaten hebben. Maar het zijn heel goed met haar en mij boel veel groeten aan u moeten doen."

„Weet je wel, dat er zoveel kinderen zijn, die graag weer een avontuur van je willen lezen?"

„Nou en of mij dat weten. En mij heel schuldig voelen, mij zo lang niets van Hiawatha laten horen bebben en mij ook daarvoor naar Duckstad gekomen zijn. Mij namelijk laatst een avontuur beleefd hebben en dat vertellen."

Nadat Hiawatha zijn avontuur in geuren en kleuren had verteld, is hij alle Duckstadbewoners nog even goeiedag gaan zeggen. En toen was het al bijna avond en moest hij vlug vertrekken om nog voor donker thuis te kunnen zijn.

Dag Hiawatha, het zal wel een poosje duren voor je weer eens in Duckstad komt, maar toe, laat je ons geen jaren meer wachten? Een goede reis en de groeten aan Zilverslang!

OOM DONALD

* ONZE WEKELIJKSE * PRIJSVRAAG No. 20 *

Als je deze rebus oplost, krijg je een woord dat je ongetwijfeld heel erg prettig in de oren zal klinken, vooral nu de zomermaanden voor de deur staan. Het zijn in totaal twaalf letters, maar meer verklappen we niet. Doe je best en zend je oplossing op een briefkaart vóór 23 mei 1963, als je in Nederland woont aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, en als je in België woont aan **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19. Vergeet niet, je naam en adres beel duidelijk op de kaart te vermeiden en schrijf in de linkerbovenhoek bovendien „Oplossing 20". Veel succes!

Bij de PAASPRIJSVRAAG in Donald Duck No. 15 zijn de prijzen onder VIERDE en TWEEDE PRUS verwisseld. Dus lees onder TWEEDE PRIJS de prijzen die onder VIERDE PRIJS staan en onder VIERDE PRIJS de prijzen die onder TWEEDE PRIJS staan.

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de winnaars van prijsvraag nr. 13:

1e prijs: horloge: F. Teitler, Oukerschool, **Vlisteren;**

2e prijs: vier-kleuren ballpoint: Gr. Beukers, Verl. Geestw. 45, **Bergen;**

3e prijs: tafeltennisspel: T. Bosma, **Lutjewinkel;** C. Peek, **Utrecht;** D. Rieven, **Oudenbosch;** Tr. v. d. End, **Barwoutswaarder;** B. Verwijs, **Yerseke;** P. Philippi, **Haarlem;** Th. Rozendaal, **Texel;** A. Geurts, **Venray;** W. Bosma, **Rotterdam-23;** L. Walvius, **Groningen;**

Doosje postpapier: V. Kwist, **Leiden;** H. Kelzer, **Doetinchem;** A. Oude Luttikhuis, **Mander;** P. Gaulhofer, **Santpoort-Zuid;** J. Zeijlmaker, **Amsterdam;** T. Brugman, **Vlaardingen;** Th. Fransen, **Mierlo-Hout;** K. v. Woerkom, **Hilversum;** M. Wils, **Haren;** P. Kumetat, **Köln, D.;** A. Grund, **Amersfoort;** M. de Graaf, **Den Haag;** I. Rubbens, **Wilrijk, Belg.;** J. Kats, **Tiendeveen;** H. Boeije, **Graede;** A. Coene, **Heerlen;** E. Vromans, **Goirle;** J. Schipper, **Wolfaartsdijk;** R. Konings, **Zwijndrecht;** M. Spaander, **Bilthoven.**

Oplossing prijsvraag na: 18: PENSEEL.

OOM DONALDS BRIEVENBUS

BETTINA WILDSCHUT, EDAM. Hebben Kwik, Kwek en Kwak jou ook al een kaart gestuurd? Ze schijnen heel wat vriendinnetjes te hebben, als ik dat zo hoor. Schrijf ze nog maar eens 'n brief. Dat vinden ze heel erg leuk.

LEO VALSTER, VLAARDINGEN. Hoe vind je dat, Leo? Precies in deze DONALD DUCK staat 'n verhaaltje van Hiawatha. Hij is even bij ons op bezoek geweest, maar het kan wel een poosje duren voor hij weer eens langs komt!

INA GROENEVELD, UDDEL. Het was 'n heel puzzeltje om ja naam en de plaats waar je woont uit de brief te halen. Maar het is me gelukt, zoals je ziet. Wil je je zusje Hennie en je broertje Peter ook de groeten van me doen?

PETER DE VRIES, HOEK VAN HOLLAND. Hoe gaat het met je, Peter? Je ziet wel, dat je eerder in de BRIEVENBUS staat dan op het ziekenlijstje. Maar dat laatste komt ook wel. Je moet nog 'n paar weekjes geduld hebben, dan is het zover.

LOUIS DE GEUS, MARGRATEN. Hoe gaat het op school, Louis? Vind je het nog zo moeilijk in de vijfde klas of valt het nu wel mee? Doe maar goed je best, dan ga je vast met een heel mooi rapport over naar de zesde klas.

Jullie brieven zijn altijd van harte welkom! Schrijf zoveel je maar wilt aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, of aan **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19, als je in België woont. Schrijf op de achterkant van de envelop duidelijk je naam en adres en in de linkerbovenhoek: OOM DONALDS BRIEVENBUS. Dag, tot schrijfs, hoor!

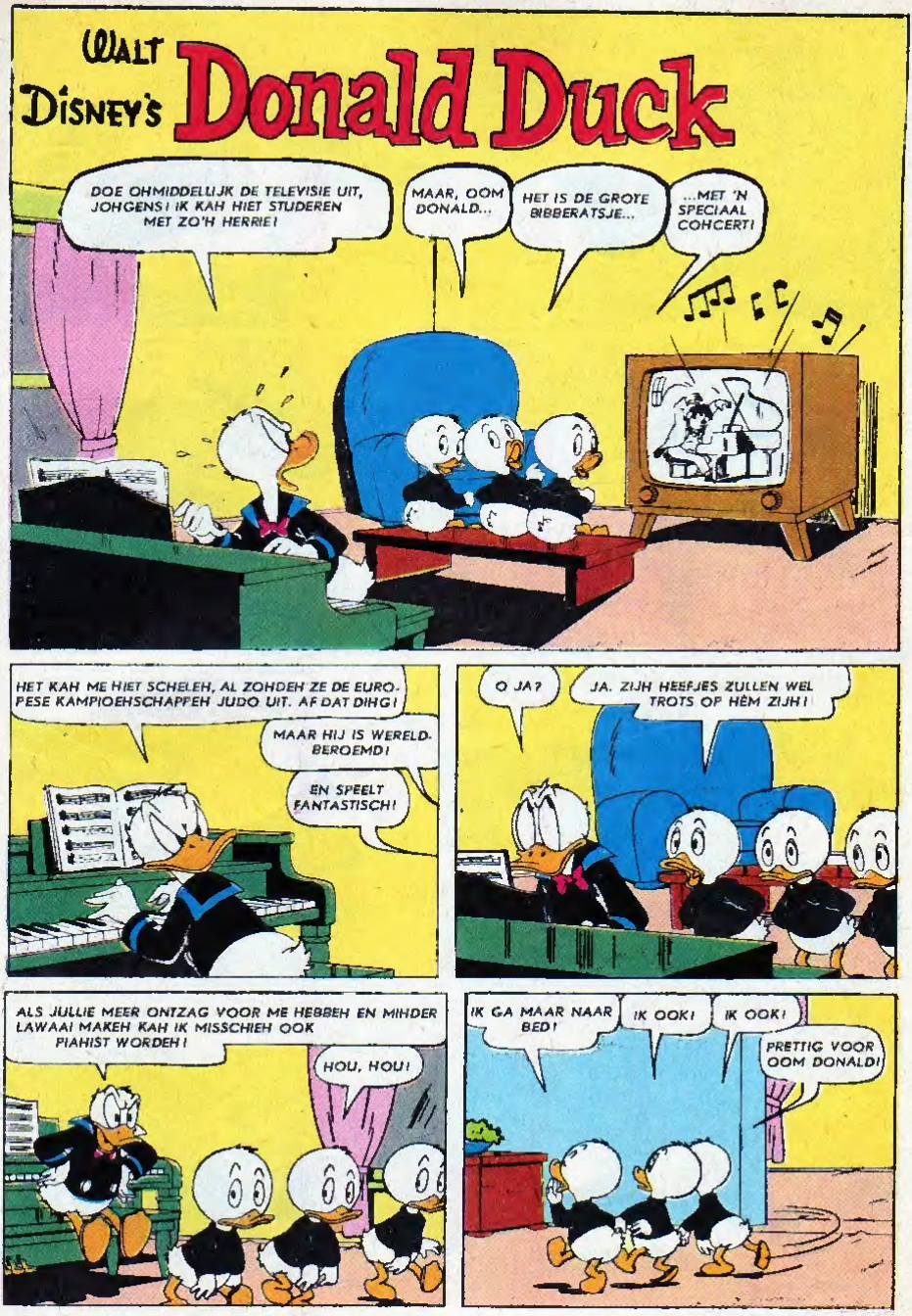

Walt Disney's Donald Duck

DOE OHMIDDELLIJK DE TELEVISIE UIT, JOHGENS! IK KAH HIET STUDEREN MET ZO'H HERRIE!

MAAR, OOM DONALD...

HET IS DE GROTE BIBBERATSJE...

...MET 'N SPECIAAL COHCERT!

HET KAH ME HIET SCHELEH, AL ZOHDEH ZE DE EUROPESE KAMPIOEHSCHAPPEH JUDO UIT. AF DAT DIHG!

MAAR HIJ IS WERELDBEROEMD!

EN SPEELT FANTASTISCH!

O JA?

JA. ZIJH HEEFJES ZULLEN WEL TROTS OP HÈM ZIJH!

ALS JULLIE MEER ONTZAG VOOR ME HEBBEH EN MIHDER LAWAAI MAKEH KAH IK MISSCHIEH OOK PIAHIST WORDEH!

HOU, HOU!

IK GA MAAR NAAR BED!

IK OOK!

IK OOK!

PRETTIG VOOR OOM DONALD!

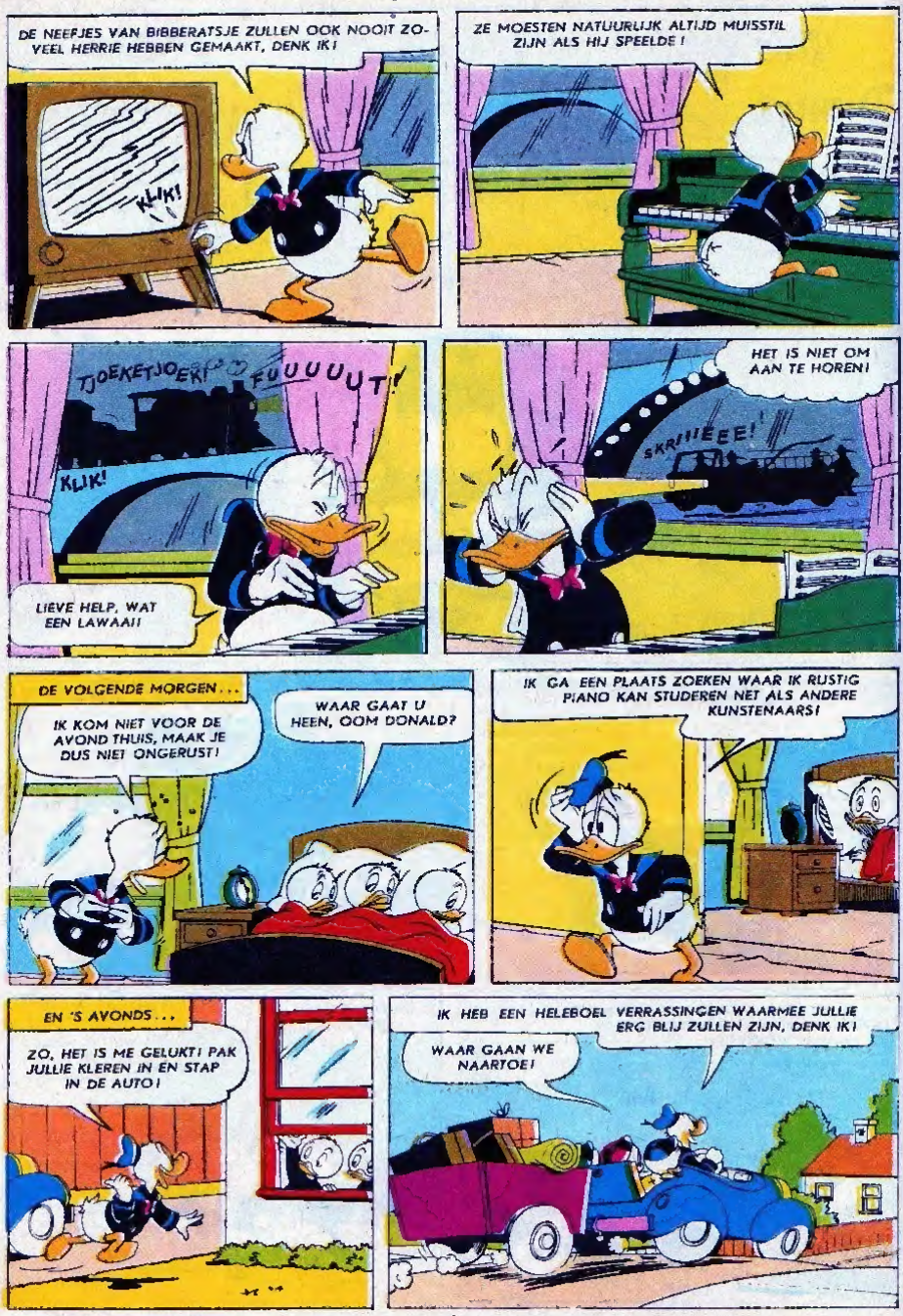
DE NEEFJES VAN BIBBERATSJE ZULLEN OOK NOOIT ZOVEEL HERRIE HEBBEN GEMAAKT, DENK IK!
KLIK!
ZE MOESTEN NATUURLIJK ALTIJD MUISSTIL ZIJN ALS HIJ SPEELDE!
TJOEKETJOEK!
FUUUUUT!
KLIK!
LIEVE HELP, WAT EEN LAWAAI!
HET IS NIET OM AAN TE HOREN!
SKRIIIEEE!
DE VOLGENDE MORGEN...
IK KOM NIET VOOR DE AVOND THUIS, MAAK JE DUS NIET ONGERUST!
WAAR GAAT U HEEN, OOM DONALD?
IK GA EEN PLAATS ZOEKEN WAAR IK RUSTIG PIANO KAN STUDEREN NET ALS ANDERE KUNSTENAARS!
EN 'S AVONDS...
ZO, HET IS ME GELUKT! PAK JULLIE KLEREN IN EN STAP IN DE AUTO!
IK HEB EEN HELEBOEL VERRASSINGEN WAARMEE JULLIE ERG BLIJ ZULLEN ZIJN, DENK IK!
WAAR GAAN WE NAARTOE!

WE GAAN NAAR EEN TEHUIS VOOR MUZIKANTEN... EN DAAR IS OP 'T OGENBLIK DE BEROEMDE BIBBERATSJE OOK!
SJONGE, DA'S FIJN!
NU KUNNEN WE HEM HOREN OEFENEN!

EN NU DE VOLGENDE VERRASSING! IK HEB VOOR VIJF JAAR DE KAMERS NAAST HEM GEHUURD!
WAT ZULT U DAN GOED LEREN SPELEN!
CONTRACT
5 jaar

DAAR ZAL IK EINDELIJK DE RUST KRIJGEN DIE IK ZO NODIG HEB EN TEGELIJKERTIJD WAT VAN HEM LEREN ZONDER EEN GENT TE BETALEN!

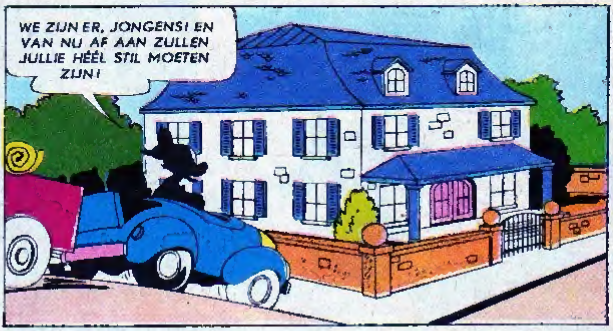
WE ZIJN ER, JONGENS! EN VAN NU AF AAN ZULLEN JULLIE HÉÉL STIL MOETEN ZIJN!

BRENG JULLIE SPULLEN MAAR VLUG NAARBINNEN!

DIT IS WEL EEN BEETJE OVERDREVEN, VIND JE NIET?
JA, WE MOETEN VAN HEM ZELFS OP SPONZEN LOPEN!

DENKT U ER WEL AAN DAT MENEER BIBBERATSJE HET MUISSTIL WIL HEBBEN!
HIJ ZAL VAN ONS NIETS HOREN!

LATER...
HET IS VERRUKKELIJK! WAT EEN SFEER! HIER MOÉT JE GEWOON EEN BEROEMD PIANIST WORDEN, OF JE WILT OF NIET!
FLEP!

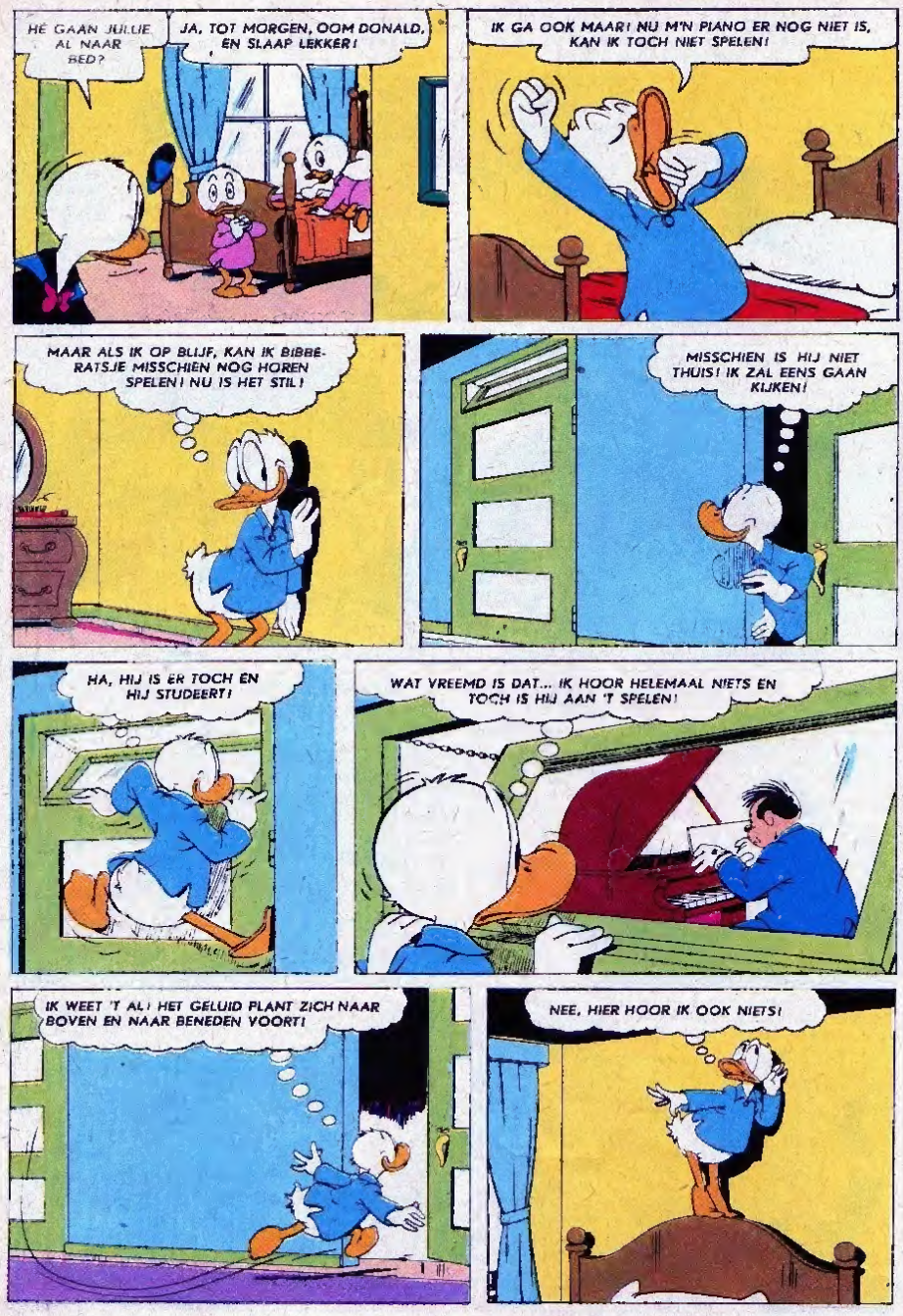
HÉ GAAN JULLIE AL NAAR BED?
JA, TOT MORGEN, OOM DONALD, EN SLAAP LEKKER!
IK GA OOK MAAR! NU M'N PIANO ER NOG NIET IS, KAN IK TOCH NIET SPELEN!
MAAR ALS IK OP BLIJF, KAN IK BIBBERATSJE MISSCHIEN NOG HOREN SPELEN! NU IS HET STIL!
MISSCHIEN IS HIJ NIET THUIS! IK ZAL EENS GAAN KIJKEN!
HA, HIJ IS ER TOCH EN HIJ STUDEERT!
WAT VREEMD IS DAT... IK HOOR HELEMAAL NIETS EN TOCH IS HIJ AAN 'T SPELEN!
IK WEET 'T AL! HET GELUID PLANT ZICH NAAR BOVEN EN NAAR BENEDEN VOORT!
NEE, HIER HOOR IK OOK NIETS!

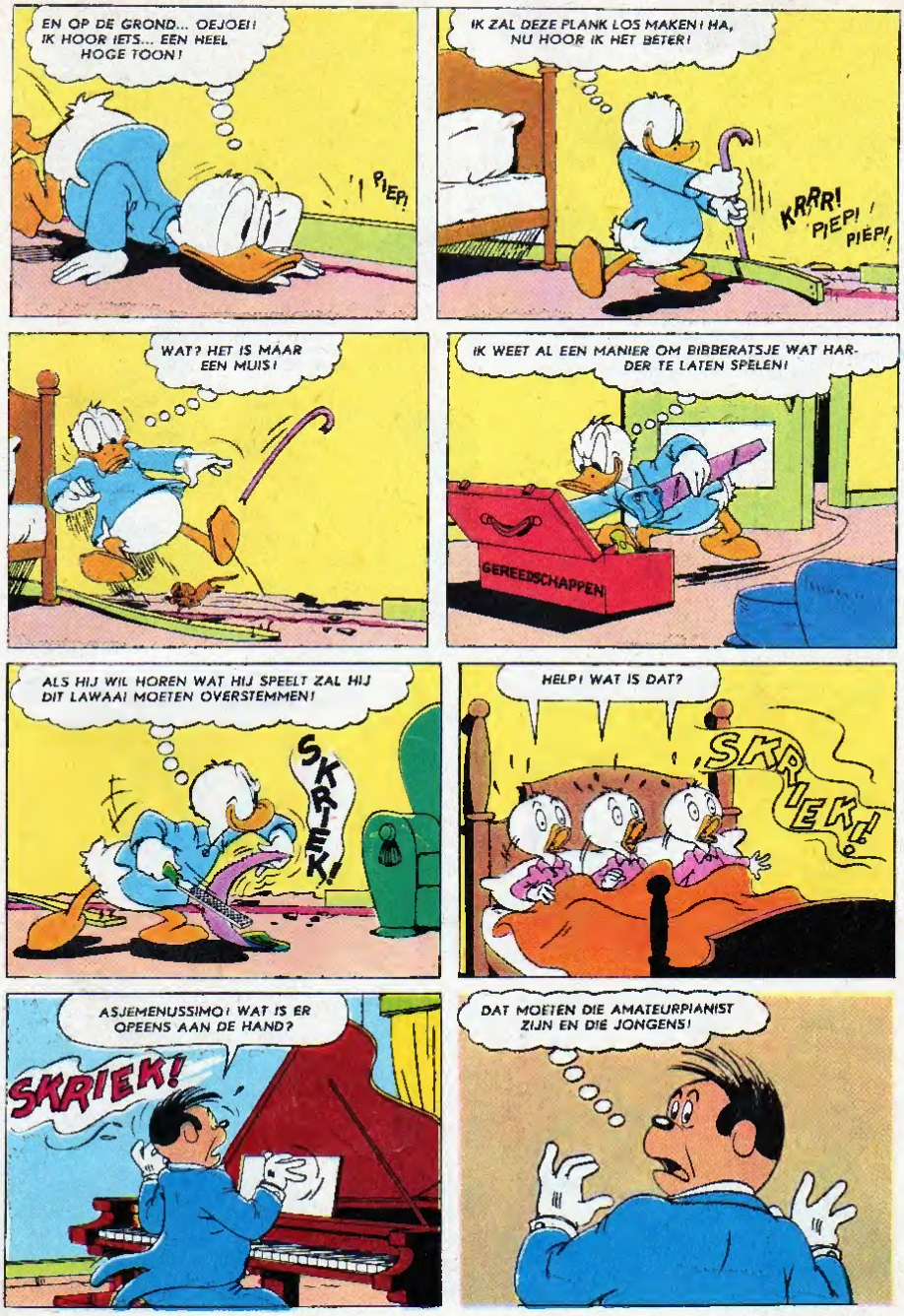
EN OP DE GROND... OEJOE! IK HOOR IETS... EEN HEEL HOGE TOON!
PIEP!
IK ZAL DEZE PLANK LOS MAKEN! HA, NU HOOR IK HET BETER!
KRRR!
PIEP!
PIEP!
WAT? HET IS MAAR EEN MUIS!
IK WEET AL EEN MANIER OM BIBBERATSJE WAT HARDER TE LATEN SPELEN!
GEREEDSCHAPPEN
ALS HIJ WIL HOREN WAT HIJ SPEELT ZAL HIJ DIT LAWAAI MOETEN OVERSTEMMEN!
SKRIEK!
HELP! WAT IS DAT?
SKRIEK!
ASJEMENUSSIMO! WAT IS ER OPEENS AAN DE HAND?
SKRIEK!
DAT MOETEN DIE AMATEURPIANIST ZIJN EN DIE JONGENS!

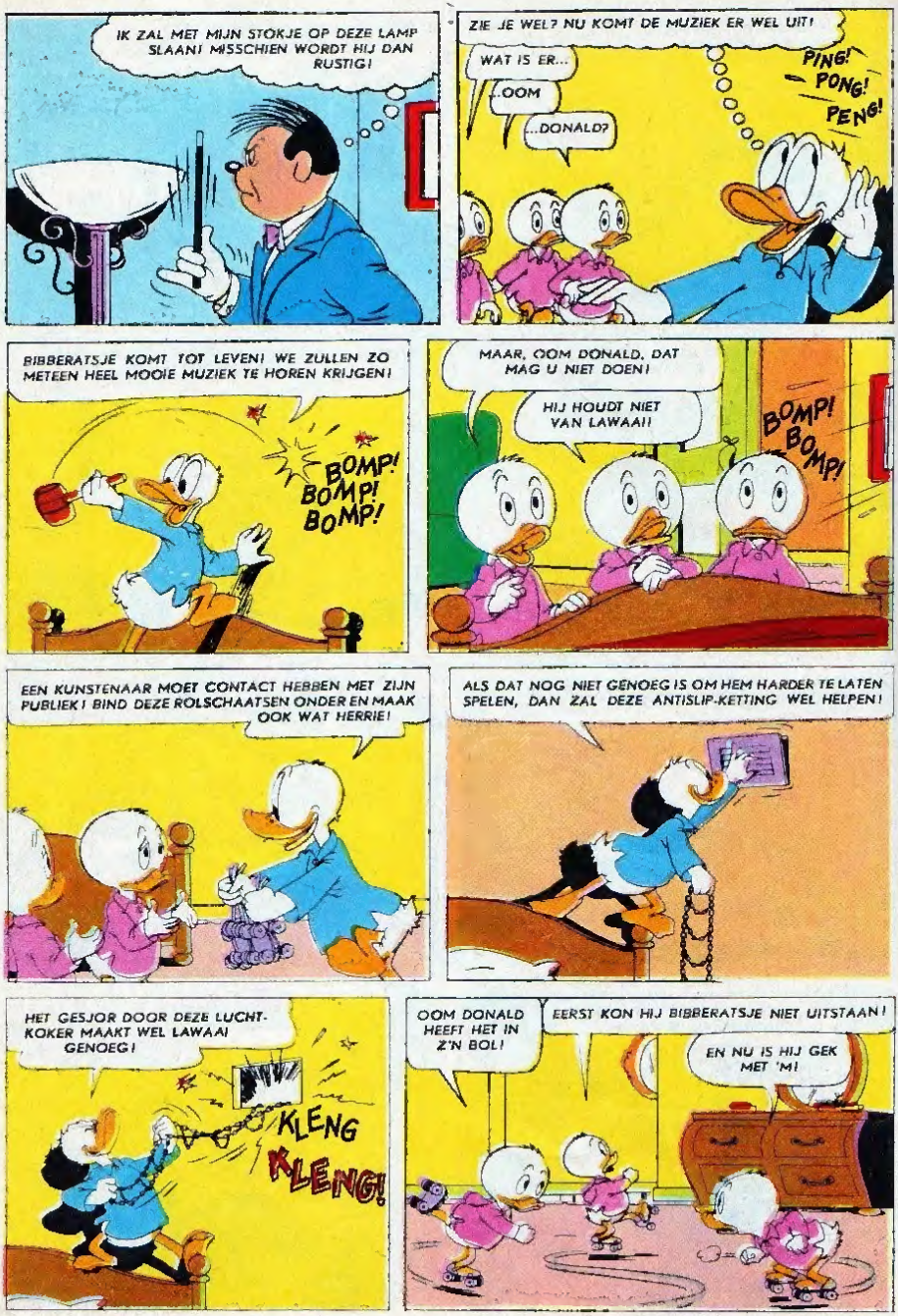
IK ZAL MET MIJN STOKJE OP DEZE LAMP SLAAN! MISSCHIEN WORDT HIJ DAN RUSTIG!
ZIE JE WEL? NU KOMT DE MUZIEK ER WEL UIT!
WAT IS ER...
...OOM
...DONALD?
PING!
PONG!
PENG!
BIBBERATSJE KOMT TOT LEVEN! WE ZULLEN ZO METEEN HEEL MOOIE MUZIEK TE HOREN KRIJGEN!
BOMP! BOMP! BOMP!
MAAR, OOM DONALD, DAT MAG U NIET DOEN!
HIJ HOUDT NIET VAN LAWAAI!
BOMP! BOMP!
EEN KUNSTENAAR MOET CONTACT HEBBEN MET ZIJN PUBLIEK! BIND DEZE ROLSCHAATSEN ONDER EN MAAK OOK WAT HERRIE!
ALS DAT NOG NIET GENOEG IS OM HEM HARDER TE LATEN SPELEN, DAN ZAL DEZE ANTISLIP-KETTING WEL HELPEN!
HET GESJOR DOOR DEZE LUCHT-KOKER MAAKT WEL LAWAAI GENOEG!
KLENG KLENG!
OOM DONALD HEEFT HET IN Z'N BOL!
EERST KON HIJ BIBBERATSJE NIET UITSTAAN!
EN NU IS HIJ GEK MET 'M!

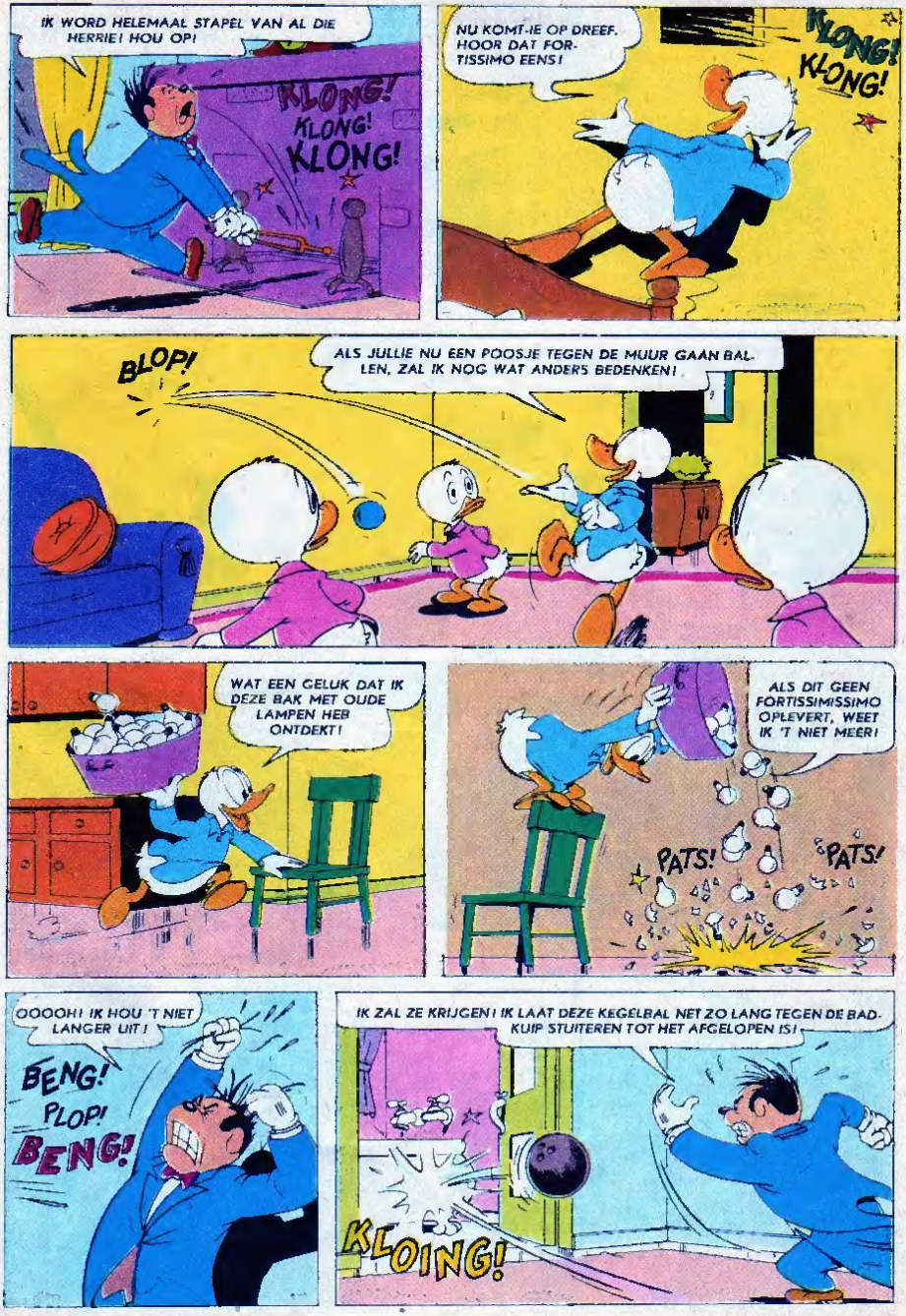
IK WORD HELEMAAL STAPEL VAN AL DIE HERRIE! HOU OP!
KLONG! KLONG! KLONG!
NU KOMT-IE OP DREEF. HOOR DAT FORTISSIMO EENS!
KLONG! KLONG!
BLOP!
ALS JULLIE NU EEN POOSJE TEGEN DE MUUR GAAN BALLEN, ZAL IK NOG WAT ANDERS BEDENKEN!
WAT EEN GELUK DAT IK DEZE BAK MET OUDE LAMPEN HEB ONTDEKT!
ALS DIT GEEN FORTISSIMISSIMO OPLEVERT, WEET IK 'T NIET MEER!
PATS!
PATS!
OOOOH! IK HOU 'T NIET LANGER UIT!
BENG! PLOP! BENG!
IK ZAL ZE KRIJGEN! IK LAAT DEZE KEGELBAL NET ZO LANG TEGEN DE BADKUIP STUITEREN TOT HET AFGELOPEN IS!
KLOING!

AI, MOET JE DIE BAS 'NS HOREN!
KLOING
KLOING!
KLOING!
IK BLIJF HIER GEEN MINUUT LANGER!
W-WAAROM NIET, MENEER BIBBERATSJE?
OM DIE LUI IN DE KAMER NAAST ME NIET!
IK BEGRIJP 'T BEST: IK KON ER OOK NIET VAN SLAPEN!
MENEER BIBBERATSJE IS OPGEHOUDEN MET SPELEN, OOM DONALD!
ER KLOPT IETS NIET!
EN HET GING JUIST ALLEMAAL ZO GOED!
Z'N DEUR IS OPEN!
HIJ IS ER VANDOOR!
DAT IS ALLEMAAL UW SCHULD!
D-DAT IS DE EIGENARES!
MAAR IK WILDE HEM ZO GRAAG HOREN SPELEN!
DAT DACHT IK WEL! MAAR BIBBERATSJE WILDE NIET DAT IEMAND HEM KON AFLUISTEREN...

DAAROM LEGDE HIJ EEN KLEED OVER DE SNAREN EN OEFENDE IN STILTE!
WAT 'N FLAU-WERD!

IK ZAL NOOIT MEER ZO'N RUSTIGE HUURDER KRIJGEN ALS BIBBERATSJE!
DAT GUN IK U BEST!

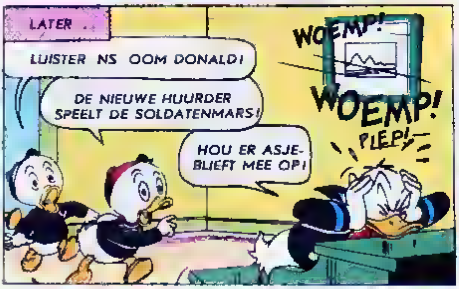
LATER ..
LUISTER NS OOM DONALD!
DE NIEUWE HUURDER SPEELT DE SOLDATENMARS!
HOU ER ASJE-BLIEFT MEE OP!
WOEMP!
WOEMP!
PIEP!

HET IS HIER NIKS OF ALLES! KOM, WE BLIJVEN HIER GEEN DAG LANGER!
M MAAR ..
DAT KAN TOCH NIET?

U HEEFT EEN CONTRACT VOOR VIJF JAAR GETEKEND!
EN DE WET VERBIEDT CONTRACTBREUK!
JULLIE HEBBEN GELIJK, JONGENS! (SLIK!)

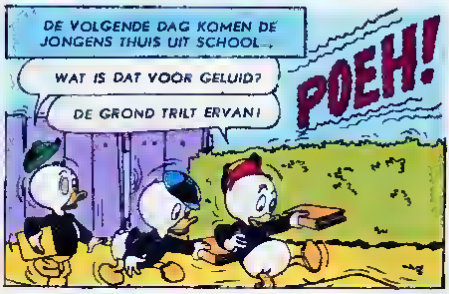
DE VOLGENDE DAG KOMEN DE JONGENS THUIS UIT SCHOOL ..
WAT IS DAT VOOR GELUID?
DE GROND TRILT ERVAN!
POEH!

GEEN WET VERBIEDT OM VAN MUZIEKINSTRUMENT TE VERANDEREN EN IK HEB NU VIJF JAAR DE TIJD OM OP EEN ALPENHOORN TE LEREN BLAZEN! HI! HI!

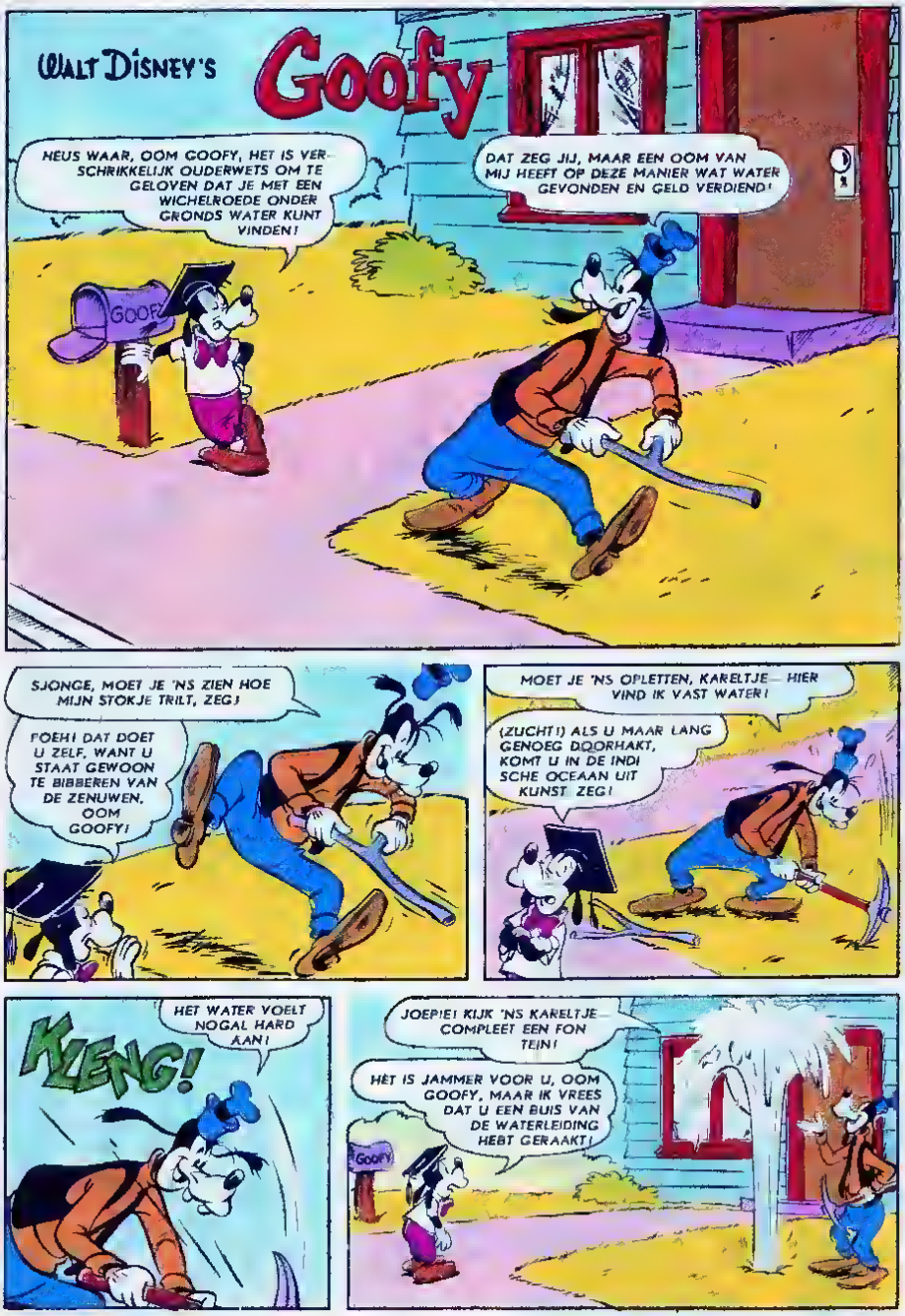
WALT DISNEY'S
Goofy
HEUS WAAR, OOM GOOFY, HET IS VERSCHRIKKELIJK OUDERWETS OM TE GELOVEN DAT JE MET EEN WICHELROEDE ONDER GRONDS WATER KUNT VINDEN!
DAT ZEG JIJ, MAAR EEN OOM VAN MIJ HEEFT OP DEZE MANIER WAT WATER GEVONDEN EN GELD VERDIEND!
GOOF
SJONGE, MOET JE 'NS ZIEN HOE MIJN STOKJE TRILT, ZEG!
POEH! DAT DOET U ZELF, WANT U STAAT GEWOON TE BIBBEREN VAN DE ZENUWEN, OOM GOOFY!
MOET JE 'NS OPLETTEN, KARELTJE— HIER VIND IK VAST WATER!
(ZUCHT!) ALS U MAAR LANG GENOEG DOORHAKT, KOMT U IN DE INDISCHE OCEAAN UIT KUNST ZEG!
KLENG!
HET WATER VOELT NOGAL HARD AAN!
JOEPIE! KIJK 'NS KARELTJE— COMPLEET EEN FONTEIN!
HET IS JAMMER VOOR U, OOM GOOFY, MAAR IK VREES DAT U EEN BUIS VAN DE WATERLEIDING HEBT GERAAKT!
GOOFY

DUS
EN GEEN GESPIT MEER IN JE TUIN, DENK EROM!
HET SPIJT ME DAT IK ZOVEEL STADSWATER HEB VERSPILD!

DAT IS HET ERGSTE NIET HIER HEB JE DE REKENING!
(SLIK!) DAT KOST ME 76 GULDEN!

BESTE OOM, NU BEN IK WEL GEDWONGEN IN DE WATERHANDEL TE GAAN HOE KOM IK ANDERS OOIT AAN DIE 76 GULDEN? NOOIT VAN M'N LEVEN!
SJONGE, WAT EEN VOLHOUDER, ZEG!

IK GA NAAR DE WOESTIJN! DAAR ZULLEN ZE HEEL WAT BETALEN VOOR WATER!

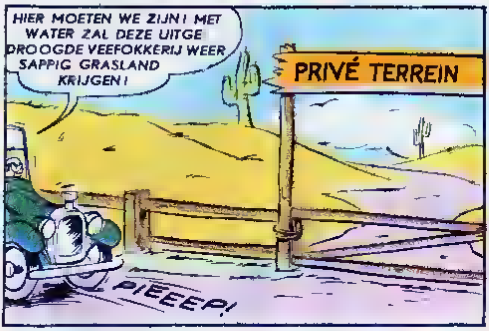
HIER MOETEN WE ZIJN! MET WATER ZAL DEZE UITGEDROOGDE VEEFOKKERIJ WEER SAPPIG GRASLAND KRIJGEN!
PRIVÉ TERREIN
PIEEEP!

U BENT OP VERBODEN TERREIN, OOM GOOFY!
DE EIGENAAR ZAL ME EEUWIG DANKBAAR ZIJN KIJK, WATER!
VERBODEN TOEGANG

WAT? ER KAN HIER TOCH GEEN BUIS VAN DE WATERLEIDING LOPEN!
KLINK!

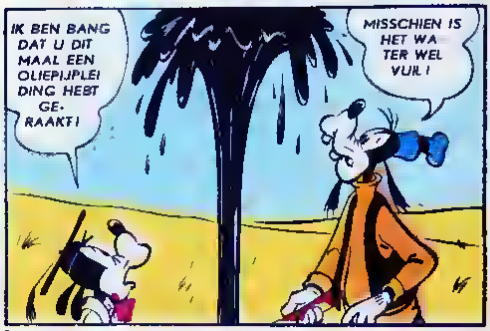
IK BEN BANG DAT U DIT MAAL EEN OLIEPIJPLEI DING HEBT GERAAKT!
MISSCHIEN IS HET WATER WEL VUIL!

'T IS OLIE, OOM GOOFY! DIE ZOGENAAMDE UIT GEDROOGDE VEEFOK KERIJ IS 'N GROOT OLIEVELD!
EN DAAR KOMT EEN MENEER DIE NOGAL UIT ZIJN HUMEUR LIJKT!
DUS
DE REKENING VAN DE SCHADE AAN MIJN PIJPLEIDING EN DE OLIE!
GOEIE GRUTJES! 361 GULDEN! DAT IS ERGER DAN WATER!
TOT NU TOE HEBT U MET UW WICHELROEDE EEN SCHULD OPGELOPEN VAN 437 GULDEN IN TOTAAL!
WAT MOET IK DAARAAN GAAN DOEN, KARELTJE?
NOU, GOOIT U EERST DIE MALLE WICHELROEDE EENS WEG
EN GAAT U DAN NAAR EEN BANK OM 437 GULDEN TE LENEN ZODAT U
HÉ, KARELTJE... KIJK!
NU BIBBERT M'N WICHELROEDE AL WEER ... BIJ DEZE STAPEL BUIZEN!
IK KAN 'T BIJNA NIET GELOVEN, MAAR...
MISSCHIEN BEZIT U EEN VREEMDE KRACHT ZODAT U MET EEN WICHELROEDE BUIZEN IN PLAATS VAN WATER KUNT OPSPOREN!
MAAR... WIE WIL ER BUIZEN HEBBEN?
IK... WIL GRAAG BUIZEN HEBBEN?
EH... DAT BEGRIJP IK NIET GOED!
NEE IK EIGEN LIJK OOK NIET!

IK ZAL HET UITLEGGEN... BUIZEN DIE ZO GROOT ZIJN ALS DEZE, KOSTEN HEEL VEEL!
EN VORIG JAAR IS EEN SCHEEPSLADING BUIZEN DIE IK VAN MIJN LEGE OLIEVELD IN PETROLVANIË HIERHEEN WILDE BRENGEN, IN EEN STORM VERGAAN! IK WEET NIET PRECIES WAAR ZE LIGGEN... ANDERS HAD IK ZE WEL KUNNEN BERGEN!
MAAR ALS JULLIE DE PLEK KUNNEN VINDEN WAAR M'N BUIZEN, DIE DUIZENDEN GULDENS WAARD ZIJN, LIGGEN... NOU... ZEG MAAR HOEVEEL JE WILT HEBBEN!
ZOU 437 GULDEN TE VEEL GEVRAAGD ZIJN?
DAN KUNNEN WE ER BETER 500 GULDEN VAN MAKEN, VIND IK!
EN ZO...
HA, ALS M'N OOM ME ZO EENS KON ZIEN... NU HEB IK DUBBEL SUCCES!
HIER KAN IK TEGELIJKERTIJD EEN HELEBOEL BUIZEN EN 'N ENORME HOEVEELHEID WATER OP 'T SPOOR KOMEN!
U BENT GEWELDIG, OOM GOOFY!

[illegible] ER [illegible]BEUR- [illegible] Pipo, [illegible]mma- [illegible] en hun d[illegible]hter- [illegible] Petra reizen in [illegible]n woonwagen over [illegible] grote Palmenlaan [illegible]e om het woestijn- [illegible]d Zonzonië leidt [illegible]t is een omweg, maar het recht oversteken van de woestijn is te gevaarlijk. Petra vindt dat jammer, want nu zullen ze niet in de geheimzinnige woestijnsteden komen. Plotseling zien ze een stofwolk naderen, die opgeworpen blijkt te worden door de beroemde keihardloper en boodschapper Altralie [illegible]

door

WIM MEULDIJK

met platen van

JAN WESSELING

Pipo in het Land van 1001 dag

IK luister, meneertje de zandrenner," zegt Pipo, „als er moeilijkheden in je land zijn ben je aan het goede adres! Jullie hebben toch zeker geen gebrek aan zonlicht, zoals in 't land waar we net vandaan komen?"

„Nee-oh-nee!" roep Alitralie luid. „zon is er haast te veel-oh-veel in 't rijk Kiereweit! Witheet en gloeiend straalt zij neer op de gouden koepels van het paleis van mijn Sjeik-oh-Sjeik, machtig is zijn naam! Neenee, de plaag die ons land kwelt komt trouwens alleen voor als de fluweelblauwe nacht haar koele sterrenkleed over ons schitterende rijk heeft uitgespreid!" Petra klapt in haar handen. „Mooi gezegd!" roept ze. „U praat net als een boek! Hé, papa, laten we gauw naar dat land toegaan, het lykt me er zo enig! Net waar-gebeurde sprookjes!" „Het zal eraan liggen," zegt Pipo, „of ze me er werkelijk nodig hebben want het blijft een gevaarlijke reis door die schaduwloze zandwoestijn! Vertel eens verder, meneer de vlug-tippelaar." Maar Alitralie trekt plotseling peinzend aan zijn baardje. „Het was mij ontschoten," zegt hij, „maar onze Sjeik — machtig is zijn naam — heeft mij strikt-oh-streng opdracht gegeven u niet meer te vertellen! Hij wil u zelf geheel persoonlijk alles-oh-alles uitleggen over de wonderbaarlijke griezeligheden die zich in zijn rijk af-oh-afspelen! Vraag dus nederig om vergeving voor onduidelijk verhaal, heer Pi-oh-Pipo!" Mammaloe trekt Pipo even naar een apart plekje achter de wagen. „Pipo," zegt ze, „ik zie aan het omkrullen van de punten van je flapschoenen dat je dolgraag naar dat gekke landje toewilt! Maar je moet het niet doen, hoor! Ze laten jou iedere dag maar rare avonturen beleven en geen mens denkt aan ons hulshoudentje, we hebben een reuze ongeregeld leven, ik begin nu werkelijk toch naar een vast huisje in een nette straat te verlangen, dat moet je snappen! Pipo zucht diep. „Mammaloe," zegt hij, „ik kan er ook niets aan doen! Zo is het leven van een reis-clown nu eenmaal! Erg vermoeiend, maar we doen veel goeds en we vervelen ons nooit. De wereld is vol tobberds en zielepieten die opgekikkerd en geholpen moeten worden! Zo is mijn baantje, maar als je 't te druk vindt, zulen we ermee ophouden. Dan krijg je een vast huis met een eigen stoep en ik zoek een vaste baan in een vast circus! En als er dan zo'n woestijnboodschapper komt, zeggen we. Hoepel maar op met je praatjes, meneertje Zielepiet, Pipo en Mammaloe steken geen hand voor je uit!" Mammaloe wordt rood van schrik. „Pipo," zegt ze, „als je dat zet, dan was je Pipo niet meer! Ga die boodschapper onmiddellijk helpen, Pipo, wat moet zo'n man wel van ons denken!" Pipo grinnikt en hij geeft Mammaloe een klapzoen. „Ik wist het wel!" zegt hij. „Je bent een geboren clowns-vrouw, je zou je zelf ook vervelen als we niet altijd konden rondzwerven over ons aardbolletje!"

Een half uur later trekt het ezeltje Nononono de woonwagen onder de palmbomen vandaan, de heerlijke schaduw-weg af en de wijde, gloeiende woestijn in. Ze steken alle zonneschermpjes uit die ze vinden kunnen en zetten donkere brillen op, een mens kan niet voorzichtig genoeg zijn op dit soort ritjes!

„Het is knap dat je hier de weg, weet, meneertje Tralie," zegt Pipo. „Ik zie helemaal geen weg, het is overal zand en nog eens zand!" „Ah, toch wel-oh-wel!" roept de snelle boodschapper. „Zandgrond waarover u thans rijdt is harder dan zandvlakten om u heen! Dat komt door de duizenden kamelenvoe-oh-voeten, die in de loop der eeuwen over dit karavaanpad zijn getrokken! En er is wel zeker een aantal wegwijzers, kijk-oh-kijkt u maar zelf!" Alitralie wijst op wat afgekloven botjes langs de weg en Pipo rilt even. Het is duidelijk dat je hier geen lekke band of een ziek ezelije moet krijgen, dan ben je verloren! Pipo springt van de wagen en gaat naast de trouwe Nononono lopen, het dier heeft het moeilijk in deze hitte. Alitralie is een aardige man, hij gaat achter de wagen lopen duwen. Mammaloe wast de vaten en Petra zingt „Hde zachtjes glijdt ons bootje" om de stemming wat op te frissen. Als de zon ondergaat wordt het plotseling erg koud in de woestijn, het hele gezelschap kruipt dicht bijeen in de wagen en slaapt diep en zonder dromen. Maar de volgende ochtend is de zon weer even fel en heet.

„Pipo," zegt Mammaloe, „het is natuurlijk heerlijk drogend weertje voor de was, maar we moeten straks toch wel even ergens een kraantje opzoeken, want het water is bijna op!" Dat is een akelige mededeling, zonder water ben je in de woestijn gauw een hoopje stof, dat kun je overal lezen! „Maak u geen zor-oh-zorgen," roept Alitralie, die Pipo wit om zijn neus ziet worden. „Over een paar uurtjes bereiken we de bron Burr-el-Barr, daar gunt ge spetteren in spatteren in 't heerlijke wa-oh-water, zoveel ge maar wilt!" Zo'n mededelling geeft nieuwe moed en vele kilometers achter elkaar rammelt de circus-woonwagen van Pipo zonder stoppen door de eindeloze zandvlakten. Eindelijk komen er een paar palmen in zicht, waar prullenmandjes aanhangen voor de schillen en de dozen en een bordje met de naam „Oase Burr-el-Barr".

Tusen de boom weerspiegelt een vijver en Petra rent er als eerste heen en doopt haar kroesje in het water! Ze neemt een slok en spuwt het dan meteen weer uit! „Abah!" roept ze, „dat water is zout, je kunt het niet drinken!"

„Petra!" roept Mammaloe, „wees niet altijd zo kieskeurig, kind, je moet drinken wat je voorgezet wordt!" Maar als Mammaloe ook een slok heeft genomen, moet ze toegeven dat dit water echt niet te drinken is.

2. WONDERLIJKE WEGEN...

„Nou meneertje de zandrenner," zegt Pipo een beetje kribbig, „daar staan we dan, je wordt bedankt voor je goede zorgen! Als ik met mijn hele gezin hier uitdroog tot een stapeltje botjes, is dat jouw schuld!" Alitralie krijgt een hoofd als vuur. „Neem mij niet kwa-oh-kwalijk heer Clown!" roept hij, „het bericht dat de drinkwatervoorziening in deze oase onmogelijk geworden was is mij niet doorgegeven! Vertrouw echter op uw dienaar, ik zal da-oh-dadelijk mijn maatregelen nemen! Wees zo goed en schiet dit pistool even voor mij af-oh-af!" Pipo begrijpt niet hoe je met een pistool het waterprobleem op kunt lossen, maar hij doet wat hem wordt gevraagd. „Knal!" doet het pistool en tegelijk zet Alitralie die in de starthouding was gaan staan, zich in beweging! Als een pijl schiet hij weg, je hoort nog even het snelle getrappel van zijn voetjes en dan is hij al aan de horizon verdwenen. Die is weg," zegt Mammaloe. „Hij heeft ons in moeilijkheden gebracht en nu laat hij ons in de steek. We zullen door zijn schuld hier verdrogen. Hij heeft geen goedendag gezegd ook!"

Pipo zegt dat Alitralie een aardig gezicht heeft en niet lemand is om anderen te bedriegen.

Na een half uur verschijnt er een stip met een stofwolkje in de verte. Vijf minuten later staat de keihard-loper weer bij onze vrienden. „Neem mij niet kwa-oh-kwalijk," zegt hij, „ik ben naar een andere bron geweest die wel goed water had! Het heeft wat lang-oh-lang geduurd, maar dat komt omdat ik deze blikken met water te dragen had! Drinkt u sma-oh-smakelijk!"

Onze clownsfamilie juicht opgetogen. „Sapperdeflap!" zegt Pipo, „men kan jou nog eens om een boodschap sturen, meneertje de snel-tippelaar! Wat een snelheid!" „Dank-oh-dank u," zegt Alitralie. „Machtige Sjeik droeg mij op goed voor u te zorgen! En ik heb nòg een bood-oh-boodschap! Mijn land Kierewiet is niet ver meer, wij kunnen het nog deze avond berei-oh-bereiken!"

Volgende week: DE SJEIK VERTELT VERDER...

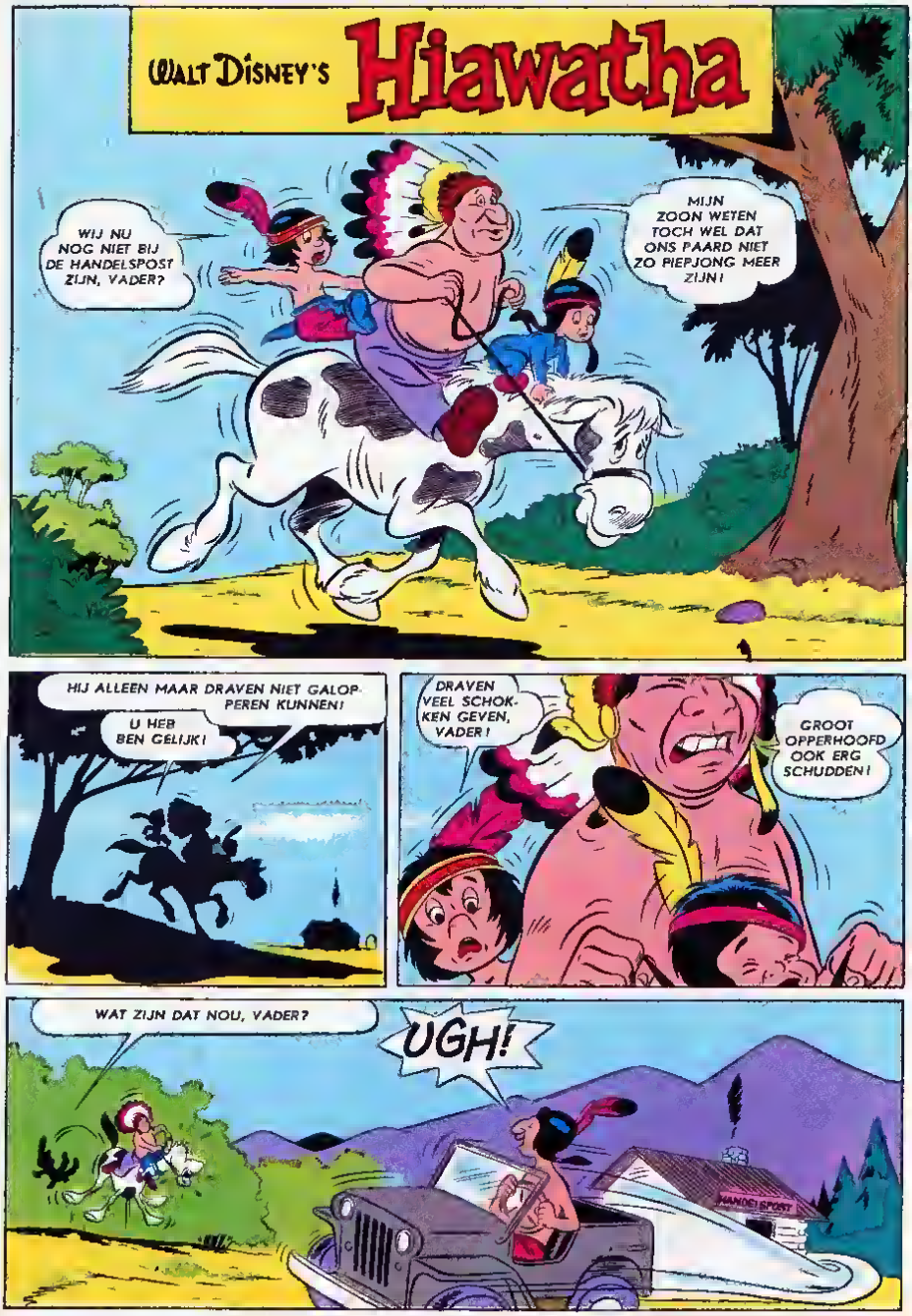
WALT DISNEY'S
Hiawatha
WIJ NU NOG NIET BIJ DE HANDELSPOST ZIJN, VADER?
MIJN ZOON WETEN TOCH WEL DAT ONS PAARD NIET ZO PIEPJONG MEER ZIJN!
HIJ ALLEEN MAAR DRAVEN NIET GALOPPEREN KUNNEN!
U HEB BEN GELIJK!
DRAVEN VEEL SCHOKKEN GEVEN, VADER!
GROOT OPPERHOOFD OOK ERG SCHUDDEN!
WAT ZIJN DAT NOU, VADER?
UGH!
HANDELSPOST

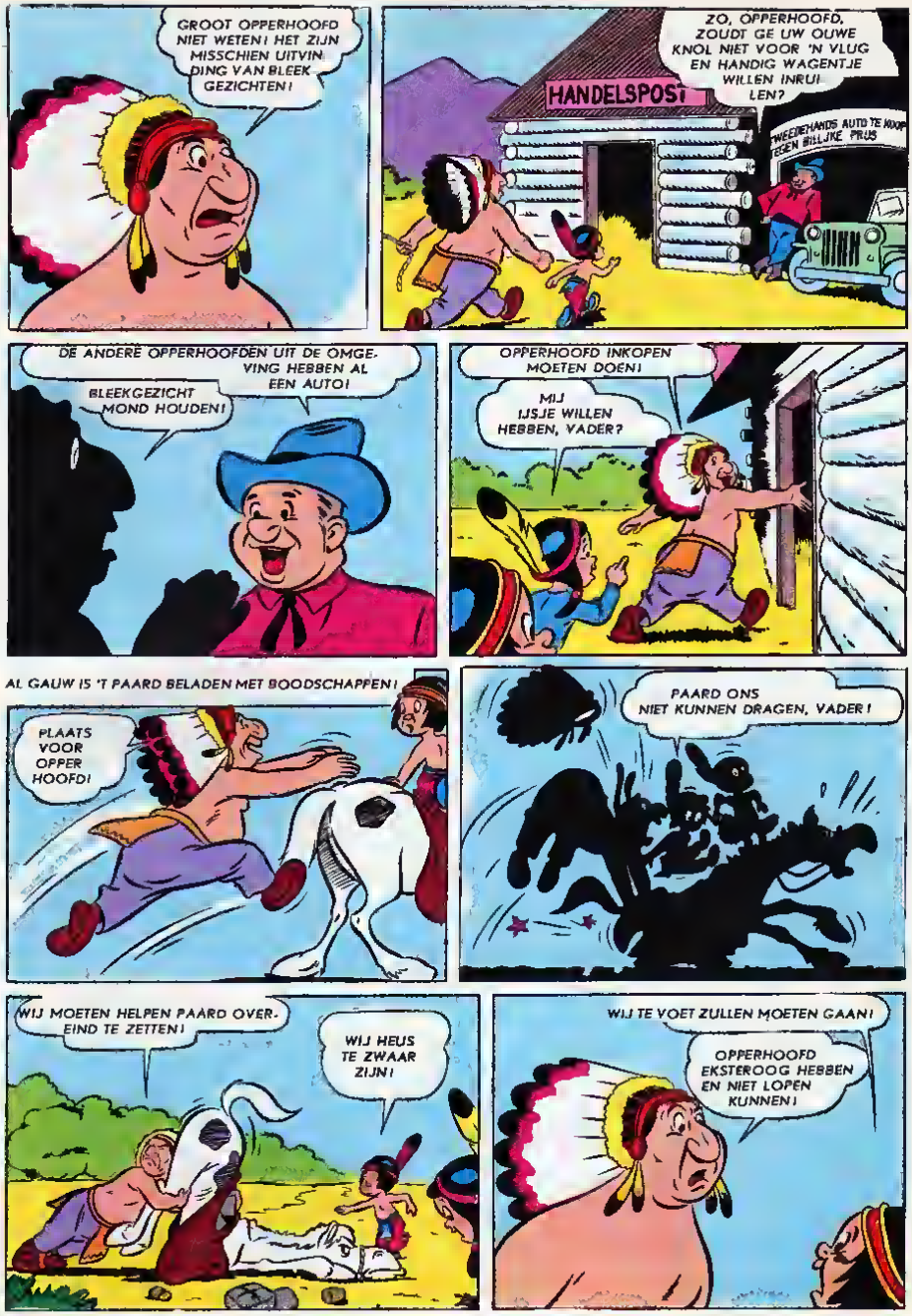
GROOT OPPERHOOFD NIET WETEN! HET ZIJN MISSCHIEN UITVINDING VAN BLEEKGEZICHTEN!
HANDELSPOST
ZO, OPPERHOOFD, ZOUDT GE UW OUWE KNOL NIET VOOR 'N VLUG EN HANDIG WAGENTJE WILLEN INRUILEN?
TWEEDEHANDS AUTO TE KOOP TEGEN BILLIJKE PRIJS
DE ANDERE OPPERHOOFDEN UIT DE OMGEVING HEBBEN AL EEN AUTO!
BLEEKGEZICHT MOND HOUDEN!
OPPERHOOFD INKOPEN MOETEN DOEN!
MIJ IJSJE WILLEN HEBBEN, VADER?
AL GAUW IS 'T PAARD BELADEN MET BOODSCHAPPEN!
PLAATS VOOR OPPERHOOFD!
PAARD ONS NIET KUNNEN DRAGEN, VADER!
WIJ MOETEN HELPEN PAARD OVEREIND TE ZETTEN!
WIJ HEUS TE ZWAAR ZIJN!
WIJ TE VOET ZULLEN MOETEN GAAN!
OPPERHOOFD EKSTEROOG HEBBEN EN NIET LOPEN KUNNEN!

EN DUS ...
U KUNT 'T TOCH PROBEREN, OPPER HOOFD! MAAKT U EERST 'NS EEN PROEFRITJE!
HUU!
VOOR U „HU" ROEPT, MOET U EERST OP DE STARTKNOP DRUKKEN!
IK KAN BETER MEERIJDEN, GELOOF IK!
HOLA!
OEF!
STOP! KOM ONMIDDELLIJK TERUG!
OEF!
TRAP DAN TOCH OP DE REM, MAN! OP DE REM TRAPPEN, ZEG IK JE!
MIJN ZOON WETEN WAT REM ZIJN?
NEE, VADER!
HET MISSCHIEN IETS ZIJN OM TE STOPPEN!
OGEN DICHT
GELUKKIG NIEMAND THUIS ZIJN!
ZOEF!

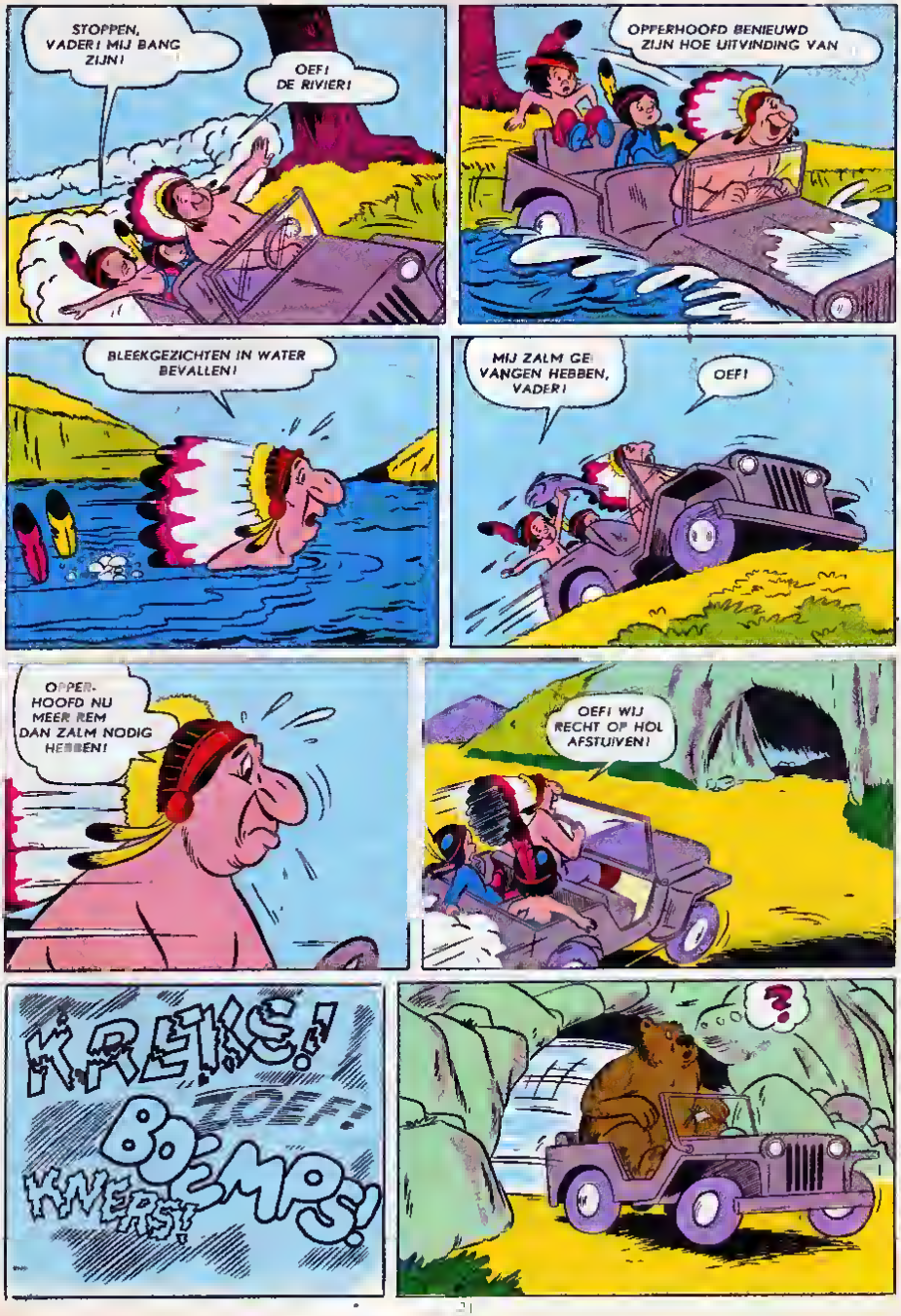
STOPPEN, VADER! MIJ BANG ZIJN!
OEF! DE RIVIER!
OPPERHOOFD BENIEUWD ZIJN HOE UITVINDING VAN
BLEEKGEZICHTEN IN WATER BEVALLEN!
MIJ ZALM GE VANGEN HEBBEN, VADER!
OEF!
OPPER-HOOFD NU MEER REM DAN ZALM NODIG HEBBEN!
OEF! WIJ RECHT OP HOL AFSTUIVEN!
KRETS!
TOEF!
BOEMPS!
KWERST!
?

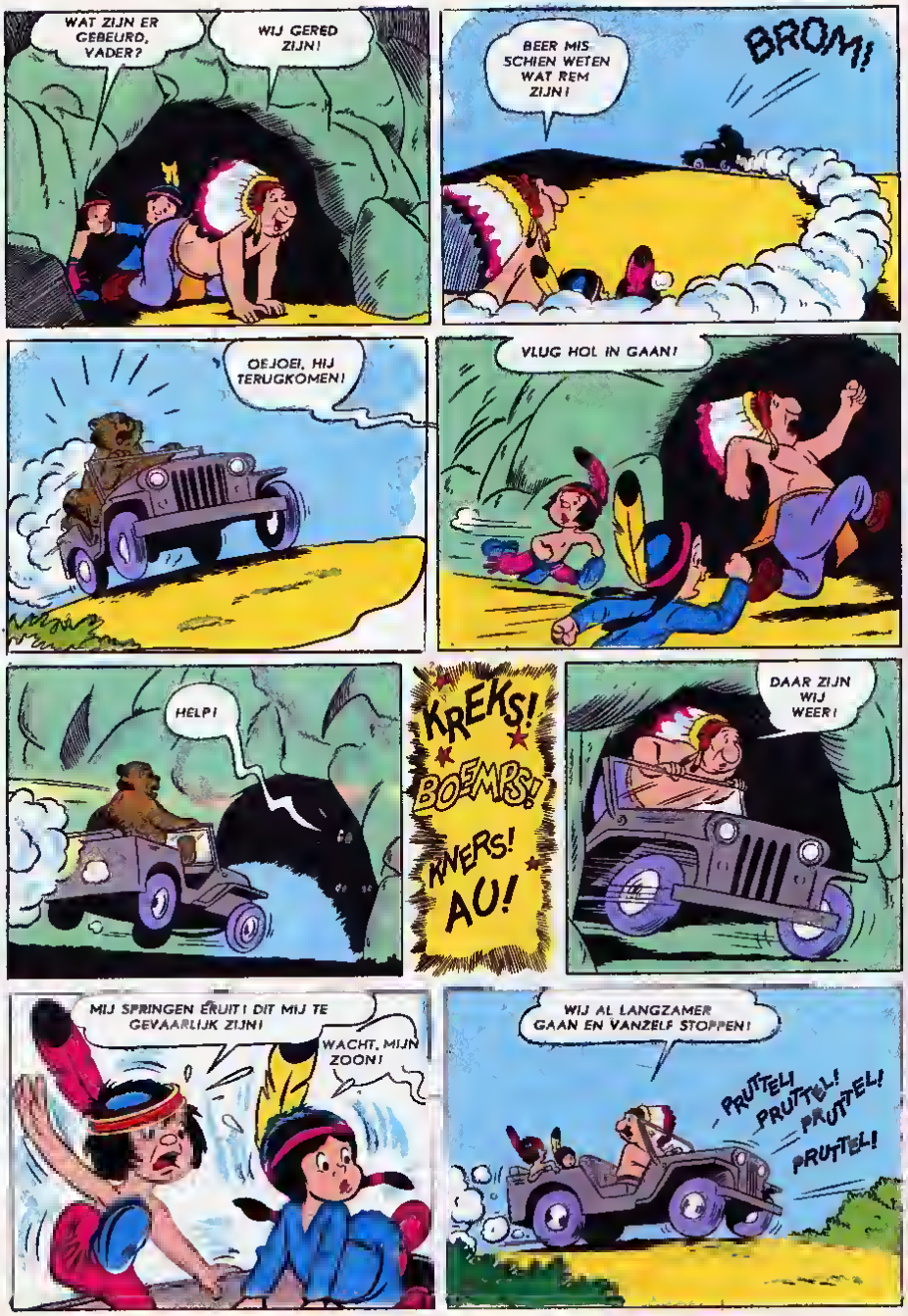
WAT ZIJN ER GEBEURD, VADER?
WIJ GERED ZIJN!
BEER MIS-SCHIEN WETEN WAT REM ZIJN!
BROM!
OEJOEI, HIJ TERUGKOMEN!
VLUG HOL IN GAAN!
HELP!
KREKS!
BOEMPS!
AU!
DAAR ZIJN WIJ WEER!
MIJ SPRINGEN ERUIT! DIT MIJ TE GEVAARLIJK ZIJN!
WACHT, MIJN ZOON!
WIJ AL LANGZAMER GAAN EN VANZELF STOPPEN!
PRUTTEL! PRUTTEL! PRUTTEL! PRUTTEL!

IK HEB ME ERG ONGERUST GEMAAKT, OPPERHOOFD! WAT EEN GELUK DAT DE BENZINE OP WAS!
OEF!
NA DEZE TOCHT ZULT U ER GEEN ZIN MEER IN HEBBEN DE AUTO TE KOPEN, DENK IK!
GOED GERADEN!
PSST, VADER!
BZZZ BZZZ BZZZ!
GOED IDEE!
OPPERHOOFD WAGEN WÈL KOPEN!
DANK U WEL!
IK ZAL WAT BENZINE VOOR U HALEN, DAN KUNT U RIJDEN!
BLEEKGEZICHT GEEN MOEITE DOEN!
MIJ ALLES HEBBEN WAT MIJ NODIG HEBBEN!
?
MIJ DIT MACHTIG FIJN DING VINDEN!
OEF!
MIJN ZOON GELIJK HEBBEN! GROOT OPPERHOOFD ALTIJD ZEER GOED WETEN WAT HIJ KOPEN MOETEN!

RUMOER OM DE DOLFIJN

Een spannend avontuur door Geoffrey Morgan

geïllustreerd door Gerard van Straaten

Brian Harvey heeft van zijn oom Harry Loader een boot geërfd. Loader is door een ontploffing aan boord omgekomen. De DOLFIJN bevindt zich voor reparatie in Oosterloo, een plaatsje aan de Nederlandse kust, waar het ongeluk is gebeurd. Een aantal mensen heeft een verdachte belangstelling voor de DOLFIJN. De Conway's en Brian verdenken vooral meneer Maitland die zich uitgeeft voor een verzekeringsagent uit Londen. Allen zoeken op de dump bij de scheepswerf waar de onderdelen van de DOLFIJN terecht zijn gekomen, de jongelui ontdekken dat het meeste al weggehaald is door de oude voddenman Vielsen die op Scherpendam woont, een eilandje buiten de kust. Brian en de Conway's hebben bij de scheepswerf van meneer Meersen een jol geleend en staan nu voor de hut van Vielsen.

BRIAN klopte nog eens, rammelde aan de deurknop, maar er kwam geen antwoord.

„Vielsen is blijkbaar niet thuis," zei hij. „Geen spoor van zijn boot, en de deur zit op slot. Waar zou hij zijn spullen opbergen?"

Maar Jerry liep al naar het huisje, de deur hing scheef in kapotte hengsels. Hij trok de deur wijd open en zag een hoop oud roest en kapot scheepstuig liggen.

„Dat lijkt er wel op," zei hij en ze gingen met z'n drieën naar binnen om de oude rommel te doorzoeken.

Ze vonden een aantal dingen die Hans had opgenoemd de boord lantaarn, een olielamp van de *Dolfijn* en tegen een van de muren de kajuitstrap. Terwijl Brian en Jane de lampen nauwkeurig bekeken, pakte Jerry een dunne metalen cilinder op met een kort stukje slang eraan. Hoewel er geen kop opzat, herkende hij hem toch als de gootsteenpomp die Hans beschreven had. De zuiger zat vast toen hij probeerde hem eruit te trekken, en hij herinnerde zich dat meneer Meersen hun bij hun eerste bezoek aan het jacht had verteld dat Harry Loader met klachten bij hem was gekomen over de pomp. Jerry liet zijn vingers langs de rubber slang glijden, het leek hem toe dat die geblokkeerd was.

Hij ging naar de deur, waar het lichter was zodat hij alles beter kon bekijken. Er zat zeker een of ander hard ding in. Met zijn zakmes sneed hij het rubber open van het begin tot het eind en een zakje van taf viel in zijn hand. Hij maakte er een heel klein gaatje in en hij kon een aantal glinsterende steentjes zien liggen. Vlug, terwijl zijn handen beefden van opwinding, maakte hij het hele zakje open en liet de inhoud op zijn hand glijden. De harde steentjes flonkerden met een prachtig duizendvoudig licht in de zon.

„Kijk hier eens!" riep Jerry ademloos. Brian en Jane kwamen snel toelopen en staarden naar zijn ontdekking.
„Diamanten," zei hij schor.
Het duurde even voor ze een beetje bekomen waren van de schok.
„Maar hoe zijn ze daarin gekomen?" Brian pakte de pomp en bestudeerde de gummislang. „Ik geloof nooit dat oom Harry iets te maken had met diamantsmokkel."
„Natuurlijk niet," stemde Jerry vol vertrouwen in. „Hij wist er niets van, anders zou hij Meersen niet verteld hebben dat die pomp zo slecht werkte toen hij met hem praatte over de watervoorziening."
„Jij hebt gelijk, dat klopt," Brian was opgelucht, maar hij begreep er nog niets van.
„Hoe komen ze daar dan in?" wilde Jane weten.
„Iemand moet ze in de watertank gestopt hebben," zei Jerry. „Maar die lekte, weet je wel. Door een of ander toeval — misschien een combinatie van de ruwe zee bij de overtocht van je oom en het lage peil van het water — kan dit zakje juist onder de pomp terecht zijn gekomen. Toen de pomp werd gebruikt, werd het opgezogen in die slang."
Hij legde de stenen terug in het zakje en stopte het geheel veilig in zijn achterzak waarvan hij het klepje zorgvuldig dichtdeed.
„In elk geval weten we nu waarom er zoveel liefhebbers voor je boot waren, Brian."
„Laten we vooral zorgen dat we in Oosterloo terug zijn vóór Vielsen op komt duiken," zei Brian en hij liep naar de deur die hij achter zich dicht deed.
Jerry haalde de slang van de pomp en stopte de cilinder in zijn zeiljopper. De slang gaf hij aan Brian.
„Wil jij die meenemen, Brian?" vroeg hij. „Ik zit vol. Het is beter dat we het hele ding meepikken — bewijsmateriaal voor de politie."
„Toe, kom mee," drong Jane aan. „Laten we verdwijnen."
De wind was sterker geworden; het was zelfs te voelen in de beschutting van de kleine baai. Het was eb en het zou een moeilijke lange tocht worden naar Oosterloo.
Eenmaal buiten de baven zagen ze hoe snel de grote zandbanken droog kwamen te liggen, waardoor er een waar doolhof van vaargeulen ontstond; het leken kanalen waardoor het water met kracht naar de open zee drong. Jerry zat aan het roer en hij wilde juist van koers veranderen om in de grootste vaargeul terecht te komen toen Jane ineens overeind kwam en opgewonden naar de zee wees.
„Kijk eens!" riep ze blij. „Dat is de *Mirelda!*"
Jerry en Brian keerden zich om. Net op dat moment sloeg een harde windvlaag het grootzeil neer; in de algemene verwarring slaagde Jerry erin het eind van de schoot om zijn voet te winden. Hij duwde de helmstok van zich af, maar het was te laat. De kleine boot was te ver op zij geheld om weer over eind te komen en het volgende ogenblik sloegen zij om. Zij spartelden in het water en klemden zich vast aan de half overspoelde romp van het schip.
Jerry zwom er omheen en probeerde nog iets van hun schip gedaan te krijgen, maar het lukte niet.
„Hij is te zwaar," zei Brian. „We krijgen hem niet meer overeind."
„Schipper Amos moet gezien hebben dat we over de kop sloegen," schreeuwde Jane boven het lawaai van het water uit. „Zelfs als hij ons niet herkend heeft, komt hij hierheen om ons te redden."
Ze keken vol hoop naar het bekende vertrouwde schip dat zijn koers naar hen wendde. Ze badden nergens anders oog voor en ze merkten niets van het vaartuig dat achter hen naderde, voor zij de machines hoorden. Toen keken zij

RuMoeR oM De DoIFiJN

om en herkenden de glanzende tweemaster.

„Dat is de *Gull!*" riep Brian uit. „Daar staat Marlow op het dek, hij wuift!"

De plotselinge verschijning van de *Gull* was alleen te verklaren uit het feit dat de boot door duinen, aan de westzijde van de baai, verborgen was geweest.

„Hij komt hiernaartoe om ons op te pikken," schreeuwde Jane. „Dan komen we in elk geval hier uit," riep Jerry en hij spuugde een mond vol zeewater uit. „Hij kan ons dan later op de *Mirelda* overzetten."

De boot voer langzaam naar hen toe en Marlow liet de valreep zakken, een paar minuten later stonden ze druipend op het dek. Lachend dankten ze hun redder. „We moeten zorgen dat de jol van meneer Meersen veilig aan wal komt," zei Jerry en hij wees ernaar.

„Maak je geen zorgen," antwoordde Marlow. „Wij zullen er wel naar kijken. Je kunt beter naar binnen gaan en je afdrogen." Hij deed de schuifdeur van het stuurhuis open.

„Zou u op die zelljacht aan willen sturen?" vroeg Jane. „Dat zijn vrienden van ons; ze zouden ons in Oosterloo ontmoeten."

„Natuurlijk" Marlow knikte. „Maar jullie zullen kou vatten met die natte kleren in de wind."

Jane ging het stuurhuis binnen, gevolgd door Brian en Jerry. Marlow voegde zich bij hen en plotseling verstijfde Jane van schrik bij een verwonderde uitroep van Brian.

„Meneer Stratton!" Brian staarde naar de man aan het roer alsof hij aan de grond was vastgenageld.

Op het moment dat Brian die naam zo verschrikt uitriep, kwam Jan de Silva vanachter een kastje tevoorschijn. Hij lachte triomfantelijk tegen hen. Toen ze omkeken naar Marlow, zagen ze dat hij een revolver in zijn hand hield. Hij hield het kleine automatische wapen op hen gericht en beduidde hun dat, als ze geen moeilijkheden maakten, hun ook niets gebeuren zou. Vanuit zijn mondhoek vertelde hij Stratton dat zij het jacht van Amos uit de weg moesten gaan en snelheid vermeerderen.

Verlamd van schrik zagen de drie gevangenen toe hoe de *Gull* van koers veranderde en een vaargeul inging die parallel liep met het eiland. De afstand tussen hen en de *Mirelda* werd al groter.

Ineens werd hun aandacht weer getrokken doordat Marlow plotseling naar Jerry toe liep en de pomp, die nog altijd onder zijn jasje verborgen zat, te voorschijn trok.

„Ik begreep wel waarom jullie vanmorgen zo vroeg uit Oosterloo weggingen," zei hij koel. „Ik vroeg die jongen van de werf waar naar jullie gevraagd hadden. Want ik wist dat jullie naar hetzelfde zochten als wij." Hij keek naar de pomp. „Dit was dus dat ongelukkige ding waarvoor we al die moeite hebben gedaan."

„Dus ú deed die diamanten in de tank?" braste Jerry uit. „Meneer Loader was een onschuldig werktuig."

„Je bent er een beetje te vlug bij, mijn jongen," sneerde Marlow. „Maar geef die dingen nu maar vlug aan mij."

„Ik heb ze niet," zei Jerry om tijd te winnen.

„Ik ben niet van plan uit te maken wie van jullie die stenen heeft, maar ik geef jullie tien seconden om ze mij te overhandigen. Als jullie daar geen zin in hebt, zal ik dit moeten gebruiken." Hij wees op zijn revolver en begon langzaam te tellen. „Een... twee..."

Deze onverwachte wending in de gebeurtenissen had natuurlijk niemand verwacht! Als de jongens uit de moeilijkheden willen komen, moet er héél gauw redding opdagen...

ditjes en datjes van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

Toen de president van Italië in april 1961 een bezoek ging brengen aan de drie Zuidamerikaanse staten Argentinië, Uruguay en Peru, gaf men ter gelegenheid van deze reis een serie van drie Italiaanse postzegels uit ter waarde van 170, 185 en 205 lire.

Op elk van de zegels was Italië en één van de drie genoemde Zuidamerikaanse landen vet gedrukt. Op de zegel die je hier ziet, is dat Peru.

Onmiddellijk na de uitgifte ontdekte de Peruaanse ambassadeur in Rome echter dat zijn land niet volgens de juiste afmetingen was weergegeven. Een stuk, ongeveer zo groot als Frankrijk dat al jarenlang door het naburige Equador werd betwist, stond er niet op. De uitgifte van deze zegel werd toen direct gestaakt en er werd een nieuwe zegel gedrukt met de juiste grenzen van Peru er op. Van de eerste uitgifte was er echter al een aantal verkocht. Als je dus zo'n zegel van 205 lire in handen krijgt, let er dan op of het er niet een is met het „te kleine" Peru er op. Die is zeldzaam.

WELK DIER IS DAT?

Trek de zes tekeningetjes die hier zijn afgebeeld over op wit papier. Knip ze daarna uit en probeer ze dan zo tegen elkaar aan te leggen, dat je de afbeelding van een dier krijgt dat in de wildernis leeft. Welk dier is dat?

Volgende week laten we jullie de oplossing zien.

WOLSPOEL

Losse restjes en draden wol maken dat een handwerkdoos er slordig uitziet. Daarom kun je die restjes beter op een keurig spoeltje wikkelen.

Je gebruikt voor zo'n spoeltje een stukje stevig karton waarop je afbeelding A tekent. Die knip je in de aangegeven vorm uit.

Nu nog even de bloempjes een fris kleurtje geven en dan ben je klaar (afbeelding B). Elk restje wol, elke losse draad komt op zo'n leuk spoeltje. Je zult eens zien hoe netjes dat staat.

DE KONING EN DE DRAAIMOLEN

Dit is het verhaal van een koning. Het is een kort verhaal, want deze koning regeerde ook maar heel kort. Om precies te zijn vijf dagen. Maar laten we bij het begin beginnen.

Lang geleden — in de zomer van het jaar 1913 — was er in Zuid-Europa een klein land dat zijn onafhankelijkheid had gekregen en nu ook graag een „echte" koning wilde hebben. Men zocht en zocht en vond ten slotte 'n Turkse prins, genaamd Hallm Eddin, die alle goede eigenschappen voor een vorst bezat.

Maar men had buiten Otto Witte gerekend. Otto Witte was een knaap die zijn geld verdiende met het inslikken van degens en het uitspuwen van vuur. Soms werkte hij in 'n circus, dan weer zomaar langs de straat tot bij hoorde van het kleine land dat zich een Turkse prins tot koning had gekozen.

Waarom prins Hallm wel en ik niet, dacht Otto. Hij bedacht zich geen ogenblik, kocht van al de centen die hij opgespaard had, een prachtig uniform en stuurde — zich daarbij Halim Eddin noemende — een telegram naar de hoofdstad van 't land dat hun toekomstige vorst in aantocht was. Iedereen geloofde het. Een grote menigte liep te hoop en men juichte Otto, die zich schitterend had uitgedost, uitbundig toe. Otto zelf inspecteerde de erewacht en stapte toen het paleis binnen om een leventje als een vorst te gaan leiden.

Maar je begrijpt al is de leugen nog zo snel, de waarheid achterhaalt haar wel.

Zo was het ook hier. Na vijf dagen kwam de waarheid aan het licht. Gelukkig had Otto Witte onder zijn schitterende uniform zijn circuspluntje aangehouden en in deze kleren wist hij ongemerkt door een achteruitgang het paleis te verlaten en het land uit te vluchten.

Van het geld dat het korte koningschap hem blijkbaar had opgeleverd, kocht hij een woonwagen en een draaimolen en tot zijn dood ging hij hiermee de kermissen af.

MAND MET KOSTBAARHEDEN

Een 81-jarige kluizenaar van Russische afkomst, die als een zonderling ergens in een achterbuurt van de hoofdstad van Finland leefde, stierf kortgeleden plotseling. Al zijn bezittingen, die uit een schamele inboedel plus een grote rieten mand bestonden, vermaakte hij aan de stad Helsinki. Groot was echter de verbazing van de gemeente-ambtenaren die de boel kwamen oprulmen, toen

ze in de mand, waarin ze waardeloze rommel vermoedden, allerlei kostbaarheden ontdekten.

Er zaten fijne antieke gouden voorwerpen in, zeer kostbare juwelen, prachtige antiquiteiten, gouden munten en nog veel meer, met een totaalwaarde van naar schatting 75 miljoen gulden.

TOM POES en de ZONNEBRIL

DE ZONNEBRIL HEEFT IN DORKNOPER ZIJN MEESTER GEVONDEN. DE DORRE AMBTENAAR IS ER NIET VROLIJK OF LICHTZINNIG DOOR GEWORDEN OP ZIJN NEUS IS DE BRIL VERDORD EN TOT EEN HOOPJE STOFGOUD VERGAAN

DACHT U SOMS DAT DIT HANDJE STOFGOUD VOLDOENDE IS OM DE BELASTING TE BETALEN OVER DE GOUDSTUKKEN DIE UW VADER U HEEFT NAGELATEN?

MAAR IK HEB DIE GOUDSTUKKEN NOOIT ONTVANGEN!

DAT IS UW ZAAK. MIJN ZAAK IS HET DAT IK DE BELASTING EROVER ONTVANG EN DAAR DIT KLEINE BEETJE STOFGOUD TE ENENMALE ONVOLDOENDE IS, WORDT UW SLOT VERKOCHT!

MAAR HET WAS HELEMAAL NIET ALS BETALING BEDOELD! IK BEDOEL, 'T WAS MIJN BRIL, MIJN ENIGE TROOST, ALS U BEGRIJPT WAT IK BEDOEL!

UIT UW WOORDEN BEGRIJP IK ALLEEN DAT U ZELFS NIET AAN BETALING HEBT GEDACHT. DE GEVOLGEN VAN UW LICHTZINNIGHEID ZULT U WEL ONDERVINDEN. OVER EEN UUR WORDT BOMMELSTEIN VERKOCHT!

U BENT EEN ONGEVOELIGE, DORRE AMBTENAAR. M'N ZONNEBRIL HEBT U VERSTOFT! MIJN BOMMELSTEIN GAAT U VERKOPEN! DIT NEEM IK NIET!

HET WERD HEER BOMMEL TE VEEL. IN GROTE WOEDE SCHUDDE HIJ DE HEER DORKNOPER DOOREEN, ZODAT HET STOFGOUD VAN DE ZONNEBRIL IN HET RONDE VLOOG.

EN DIT NEEM IK NIET, BOMMEL! NAAST DE BELASTING ZULT U NU OOK 'N FORSE BOETE TE BETALEN KRIJGEN!

KOM MEE, HEER OLLIE. IK GELOOF DAT IK 'N OPLOSSING WEET!

VLUG! NAAR NET DONKERE BOMEN BOS! DORKNOPER HEEFT ME OP 'N IDEE GEBRACHT!
DORKNOPER?
JA! TOEN IK NEM DAAR ZO ZAG ZITTEN MET DAT STOFGOUD OP Z'N NOED, DEED NIJ ME OPEENS DENKEN AAN DE ZONNEBLOEM.
WAT IS DAT VOOR 'N ONZINNIGE VERGELIJKING? BEDENK LIEVER 'N LIST OM DE GOUDSTUKKEN VAN MIJN VADER TE VINDEN!
MAAR DAAR GAAT NET TOCH JUIST OM! NERINNERT U ZICH NOG WAT PEE PASTINAKEL ZEI: DAT DEZE ZONNEBLOEM MIDDEN IN DE WINTER BLOEIDE OMDAT ER TE VEEL ZONNEWIELING IN DE GROND ZAT? WE MOETEN DIE ZONNEWIELING ERUIT GAAN NALEN!
BAH, WAT 'N ONZIN! MOET JE NU WERKELIJK ZO NODIG DE BOSGROND GAAN BEWERKEN TERWIJL IK, JE VRIEND EN RAADSMAN, IN ZULKE TREURIGE OMSTANDIGHEDEN VERKEER? JE VALT ME TEGEN, JONGE VRIEND.
U ZULT STRAKS WEL ZIEN WAT IK BEDOEL, HEER OLLIE. KIJK DAAR IS DE BOSNUT VAN UW VADER!
WAT HEB IK DAARAAN? WOU JE SOMS DAT IK HIER GA WONEN NU BOMMELSTEIN VERKOCHT WORDT!

OP DE PLAATS WAAR ZIJ DE VREEMDE ZONNEBLOEM HADDEN GEVONDEN, WAS ALWEER EEN NIEUW EXEMPLAAR GEGROEID . . .
BLIJF UIT DE BUURT VAN 'T BOZIGE GEWAS! ER ZIT NOG STEEDS TE VEEL ZONNEWIELING IN DE GROND EN DAT VERSTOORT HET EVENWICHT IN DE NATUUR! O WEE ALS HET OP DE OMGEVING OVERSLAAT!
KORT NADAT U DIE EERSTE BLOEM HAD MEEGENOMEN, IS DE VALSE ZON WEER OPGESCHOTEN IN DEZE BOOSAARDIGE PLANT!
IK GELOOF DAT IK WEET WAT HIER ACHTER ZIT, PEE. MAG IK JE SCHEP EVEN LENEN?
WEES VOORZICHTIG, JONGE POES. MET RUW GRAAFWERK BEREIKT MEN NIETS.
DAT IS WEER ECHT IETS VOOR JOU, TOM POES. JE GAAT TUINIEREN ALSOF ER NIETS AAN DE HAND IS, TERWIJL OVER 'N UUR M'N SLOT WORDT VERKOCHT!
MAAR HEER OLLIE, IK WIL DE ZONNEWIELING OPGRAVEN. ALS DAARDOOR BLOEMEN ONTSTAAN DIE TOT GOUDSTOF VERVALLEN, IS...
GENOEG! WAT KAN 'T MIJ SCHELEN OF HIER BLOEMEN GROEIEN DIE HEER PASTINAKEL NIET BEVALLEN? I IK HEB WEL WAT ANDERS AAN M'N HOOFD!
BOOS KEERDE HEER BOMMEL ZICH OM EN GING MET DRIFTIGE STAPPEN HEEN.
DE JONGE VRIEND VALT ME ZWAAR TEGEN. IN PLAATS VAN DAT HIJ EEN LIST BEDENKT, OF ME HELPT, DE GOUDSCHAT VAN M'N VADER TE VINDEN . . .

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 5 frank. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1963 Walt Disney Productions.

Max

VORT JULLIE IK MOET MET DE STOOM-WALS WERKEN!
OEI, WAT KIJKT JE SWAAD! LATEN WE MAAR GAUW OPSCHIETEN!!
OH, IK VERGEET M'N POPJE!!
HELP!
NU VLUG EEN HAPJE MARS!
!
OCH, MET MARS IS ZOIETS HEEL GEWOON. JE WORDT ER REUZE STERK VAN!
?
JA, EN HET IS OM VAN TE SMUL-LEN!!
25 ct
Mars